

Institut Européen des Jardins & Paysages

Inventarisatie van parken en tuinen van België - Vlaanderen

Inventaris Limburg

Gemeentelijk park

Auteur(s) : Onroerend Erfgoed | Flanders Heritage Agency
www.onroenderfgoed.be <https://inventaris.onroenderfgoed.be>

Titel:	Gemeentelijk park
Provincie:	Limburg
Gemeente:	Beringen
Deelgemeente:	Koersel
Bron:	Schepping: 2014-07-25 Bijwerken: 2017-05-30 URI: https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/134535
Coördinaten:	Breedte: 5.21889154498 Lengte: 51.0692582718

Primaire tekst

Villapark van ongeveer 7 hectare, de voormalige tuin bij de directeurswoning van de mijn, nu gemeentelijk park, daterend uit het begin van de 20ste eeuw maar veelvuldig aangepast.

Het parkje wordt begrensd door de Koolmijnlaan, de Tennislaan en de Havenlaan en ligt tegenover de Mijn ten zuiden van het Kioskplein. Na de concessie van 26 november 1906, aankoop van de gronden van baron de Turck en proefboringen in 1910, bouwde men voor de directeur van de mijn een villa op een bebost terrein van meer dan 7 hectare. In 1927 volgde tegen één der bijgebouwen achter het huis een druiven- en bloemenserre en in 1936 kwam er tegen het huis een wintertuin met pergola. Vandaag zijn zowel het huis, een constructie die baksteen, kunststeen en pseudo-vakwerk combineert, als de voornamelijk in kunststeen opgetrokken bijgebouwen, door brandstichting ruïnes geworden. Dit verleent het parkje een eigen, nostalgische sfeer. De tuinaanleg veranderde volgens de wensen van de opeenvolgende directeurs en hun echtgenote. Slechts een deel van het terrein, de noordoostelijke hoek, werd als tuin aangelegd, het merendeel van het perceel bleef bebost. Zo voorzag een aanlegplan van 15 september 1952 in een 'Franse' tuin langs de Koolmijnlaan, een ruim gazon, een rozen- en klimrozentuinen een bloemperk bij de woning en, aansluitend bij de bijgebouwen, een tuin voor leifruit ten zuiden en een groententuin ten westen. De verdere stoffering gebeurde met struikmassieven en bomengroepjes.

Vandaag is het park gemeentelijk bezit en publiek toegankelijk, worden de paden onderhouden en gebeuren er nieuwe aanplantingen.

Het goed is van de straat gescheiden door een muurtje van kunststeen en het is toegankelijk via een witgeschilderd houten hek van eenvoudig lattenwerk geritmeerd door de kepers met bolbekroning. Voor een groter visueel contact van het park met het Mijngedouw, is de afsluiting ter hoogte van de Mijn onderbroken door een smeedijzeren hek van vijf traveeën, eindigend op twee hoge vierkante pijlers met deksteen en bekronende bol. Het hek heeft vierkante stijlen en regels en ronde spijlen met knopen afwisselend eindigend op een geprofileerde bol en een lelie. De hoofdtoegang aan de Koolmijnlaan, uit de bouw- en aanlegperiode begin twintigste eeuw, bestaat uit een smeedijzeren inrijpoort en een dito voetgangershekje, elk gevat tussen vierkante pilasters van bleke kunststeen met geprofileerde deksteen en rood geschilderd voegwerk en knipvoegen. Het poorthek en het parkhekje volgen hetzelfde model: ringen tussen de dubbele regels, gepunte spijlen met gespiegelde krullen ter opvang van de variërende hoogte, blind (nieuw) onderbord. De hogere makelaar heeft een topstuk en de doorrit voor rijtuigen wordt door schamppalen beveiligd.

De oprijlaan in rode steenslag is een rechte dreef van Amerikaanse eik die, in functie van het voorrijden, voorbij de gebogen aftakking naar het huis, doorloopt naar de dienstgebouwen.

Achter het huis strekt zich het bebost gedeelte van het park uit. Het is voorzien van bochtige paadjes (nu met boomschors belegd) met een aangelegd licht ondulerend reliëf en bezit als afwisseling open stroken gras als doorzicht. Het parkgedeelte vóór het huis heeft bredere paden in rode steenslag, een ruim grasveld met bomengordel, een kleine verhoging met zitbank voor de uitkijk en een open doorkijk over het metalen hek richting Mijn. Enkele getuigen van een meer uitgesproken tuinaanleg bleven verspreid bewaard: de natuurstenen trappen blijven over van een voorheen bestaande rotstuin; een oude perelaar van een voormalige fruit- en moestuin; een mooi getekende betonnen kuip die vroeger zwembad was. Een met klimop overwoekerd theehuisje van baksteen met imitatieboomstammen in de gevel bewijst dat ook hier de rustieke stijl voor parkpaviljoentjes vrij laat nog geliefd was.

Bomen

Voorkomende soorten: Amerikaanse eik (*Quercus rubra*), canadapopulier (*Populus x canadensis*), gewone beuk (*Fagus sylvatica*), gewone esdoorn (*Acer pseudoplatanus*), gewone hazelaar (*Corylus avellana*), hemelboom (*Ailanthus altissima*), rode bastaardpaardekastanje (*Aesculus x carnea*), gewone robinia (*Robinia pseudoacacia*) (261 cm), ruwe berk (*Betula pendula*), mooie exemplaren van gewone taxus (*Taxus baccata*).

Auteur: De Maegd, Christiane

Auteur: van den Bossche, Herman

Datum: 2006

Titel Text: Gemeentelijk park

Grafische documenten

Parkje van de directeurswoning in het gemeentelijk park te Beringen (Pauwels, Oswald, 01-01-2006, ©Vlaamse Gemeenschap)

Bibliografie

BERO-Milieugroep, Het Gemeentelijk Park te Beringen-Mijn, onuitgegeven nota, 1979.

Relaties

<https://inventaris.onroerenderfgoed.be/aanduidingsobjecten/4053>

<https://inventaris.onroerenderfgoed.be/aanduidingsobjecten/47086>

<https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/120881>

<https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/122159>

Beknopte karakterisering

Datering: vóór WO I

Typologie: dreven, fruitbomen, hekken, tuinpaviljoenen, villatuinen

Context: directeurswoningen